

Тържествата

1967

28

МАРТ
ВТОРНИКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЙ
ФРОНТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 38

ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

Вчера сутринта от Велико Търново заминаха делегатите на окръга за Първия учредителен конгрес на ТКЗС. Между тях са членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, ръководители, изтъкнати производственици в селското стопанство.

На снимката: група делегати в приятелски разговор — Сийка Деневска от Ресен, Кръстича Пазова от Драгомирово, Станка Курдова от Ресен, Мара Иванова от Драгижево и Елена Стефанова от Павел.

КОНГРЕСЪТ НА ТКЗС — ФОРУМ НА ПОБЕДИЛИЯ КООПЕРАТИВЕН СТРОЙ

ДНЕС се открива Първият учредителен конгрес на трудово-кооперативните земеделски стопанства. Това е голямо събитие за развитието на кооперативния строй.

Първият учредителен конгрес на кооперативните стопанства се очаква с голям интерес. И това е естествено. Конгресът ще отчете огромните постижения на нашето социалистическо селско стопанство, ще обсъди живототрепачи въпроси за нов, по-решителен подем на нашия кооперативен строй и ще приеме нов при мерен устав на кооперативните стопанства, който ще спомогне за разширяване постигнатите успехи, за по-голям простор на кооперативната демокрация, подобряване стила и метода на работа на ръководните органи. Конгресът ще влезе в историята на родното кооперативно движение като учредителен конгрес и ще бъде форум на победилия кооперативен строй у нас, ще открие нова страница в развитието на нашето селско стопанство.

Изминаха близо 10 години от Петата национална конференция на кооперативните стопанства. Това е периодът след Априлския пленум на ЦК на БКП, който е по-важният момент за развитието на нашата страна, възстанови ленинските принципи и норми в партийния и стопанския живот, ликвидира субективния подход към решаването на проблемите въпроси. Възстановен бе ленинският принцип на материалния стимул в областта на селското стопанство. През този период се извърши много за укрепване икономически на кооперативните стопанства, повишаване културата на земеделците. В резултат на това е получаването на забележителни средни добиви, увеличаване приходите на стопанствата, доходите на кооператорите. Особено важен момент в историята на кооперативните стопанства е тяхното обединяване, което се извърши през есента на 1958 година.

Бързо се увеличава интензификацията в кооперативните стопанства. Основните фондове от 58 милиона лева през 1959 г. достигнаха през 1966 година 116 милиона лева. Основните средства се вложиха за закупуване на нова техника — 30 на сто от тях в животновъдството, за разширяване на поливните площи и т. н. През това време държавата вложи много средства в мелiorативното строителство. През 1966 г. се използвана близо 4 пъти повече минерални торове, широко се внедри в практиката химическата борба срещу болестите, вредителите и плевелите. В селското стопанство се внедриха далеч по-продуктивни сортове пшеница, царевица, захарно цвекло, слънчоглед.

Общата продукция от 92 447 000

лева за 1959 г. нарасна на 159 862 000 лева и разпределението на кооператорите от 41 570 000 лв. за 1959 г. достигна 59 651 000 лева и средното заплащане на кооператор от 544 лв. вече е 1035 лв. или доходите на кооператорите се увеличиха близо два пъти.

Партийните и стопанските ръководства отделиха особено голямо внимание за прилагането и разширяването на комплексната механизация. През 1966 г. работиха 16 бригади и 80 звена за комплексна механизация, които отгледаха 550 000 дка различни култури. В резултат на повишаване механизацията, торовете и подобряване на сортовия състав рязко се подобри производителността на труда. През 1959 г. за производството на 100 кг пшеница се изразходваха 1,7 човекодни, а през 1966 г. — само 0,40 човекодни или производителността на труда се увеличи над 4 пъти. През 1959 г. на вложен човекоден при производството на царевица се падаше 39 кг зърно, а през 1966 г. — по 112 кг, захарно цвекло съответно — 142 км 340 килограма.

Деветият конгрес на БКП постави задачата през петата петилетка производителността на труда да се увеличи с над 40 на сто. Резултатите от 1966 г. говорят, че тази задача може да бъде преизпълнена.

Значителни са успехите и в областта на животновъдството. До 1965 г. то бе губещ отрасъл, а през 1966 година стана печеливш. В производствено-финансовите планове за 1967 година ръстът на чистата продукция и чистия доход от животновъдството е с 15 на сто по-висок спрямо 1966 година. Предвижда се ръстът на чистата продукция и чистия доход в животновъдството да бъде над три пъти по-голям от този в растениевъдството. Но все още въпросите за механизацията, производителността на труда, развядно подобрителната работа не са решени. Към това сега са насочени усилията на стопанските и партийните ръководства.

Въоръжени с решенията на Деветия конгрес на БКП, кооперативните стопанства от Великотърновския окръг отиват на своя Първи конгрес с разработени производствено-финансови планове за 1967 година, които отговарят на високите задачи, поставени от Партията. В чест на конгреса и 50 годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция те додоха обещание да произведат надпланова чиста продукция за над 6 280 000 лева, а производителността на труда да се увеличи със 7 на сто спрямо 1966 година.

Изпълнението на задачите за изтеклото време от началото на годината вдъхват вяра, че обещанията и през тази година ще бъдат

преизпълнено. До 10 март бяха подхранени всички есенни култури с по 15—20 кг амониева селитра, навреме и висококачествено се засяха ранните и средноранните пролетни култури. Соевременно се провежда агротехнически мероприятия по трайните насаждения.

Радват и първите резултати в животновъдството. До 21 март е надоемо 1357 000 литра краве мляко повече в сравнение със същия период на 1966 година. Това е 20,6 на сто над предвиденото. На държавните промишлени предприятия до 21 март е предадено 2 686 000 литра мляко в повече от 1966 г., което се равнява на един прираст от 30 на сто. Изкупеното овче мляко е близо 4 пъти повече от 1966 година. Предадени са 41,5 на сто яйца в повече.

В практиката на кооперативните стопанства се внедри разкриването и използването на резервите не е едноактно, а като постоянна задача, ежедневно да се търсят, разкриват и използват допълнителните резерви. А това е гаранция, че на 7 ноември, когато прогресивното човечество ще празнува 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, кооперативните стопанства от окръга ще се отчетат пред Партията и народа с преизпълнени планове и обещания.

ВИСОКИ ОТЛИЧИЯ ЗА ОКРЪГА

За големи постижения в комплексната механизация през миналата година, със заповед на Министерството на земеделието, три трудово-кооперативни стопанства от окръга — Ресен, Обединение и Морава, се класират на първо и второ място в страната.

ТКЗС — Ресен е новият национален първенец. Стопанството е внедрило комплексна механизация на 17 000 декара царевица, слънчоглед и захарно цвекло, получило е високи добиви при ниска себестойност на продукцията. За тези успехи то получава първа награда — 500 лева и един камшон.

На стопанствата в селата Обединение и Морава се дава втора награда — по 500 лева и по един трактор. По трима души от стопанствата ще бъдат изпратени на екскурзия в чужбина.

С парични и предметни награди са удостоени и комплексната бригада на Илия Страшилов, и комплексното звено на Крум Иванов от ТКЗС в Морава.

Започна строителството на Завода за телевизори и радиоприемници

В събота по обед приказната Дълга лъка край Велико Търново, покриваща се с пролетно наметало, посрещна много гости. Между тях бяха партийни и стопански ръководители от окръга, представители на ДСО „Радиоелектроника“ и съобщителна техника, бойци от трудовата повинност, работници и специалисти от Завода за радиоприемници и др. Всички те дойдоха с радост и възнеение, за да преживят първите мигове от осъществяването на една отдавнашна мечта — първата копка от изграждането на Завода за телевизори и радиоприемници, най-големият доп през петата петилетка за великотърновци.

Тържеството по този случай беше открито от първия секретар на ГК на БКП Димитър Петров, който даде думата на инженер Румян Цонев — директор на Радиозавода. В своето прочувствено слово той разказа за братската и неограничена помощ на ленинградските проектианти, с ръководител инж. Никитин, които изграбиха с много любов и старание идейния проект. В него са залегнали не само постиженията на съветската телевизионна и радиопромишленост, но и светозлите постижения в тази област.

Заводът ще бъде напълно механизация, а много от работните операции — автоматизирани. Всяка утрин и вечер през неговия портал ще минават над близо 5000 души, като повече от 500 от тях ще бъдат инженерно-технически работници. Те ще работят не каква да е работа, а електроника, бъдещето на нашия нов обществен строй, който изграждаме под ръководството на любима Партия-ръководителка. Заводът ще измисли облик на нашето родно и скъпо Велико Търново.

След приветствието на офицера Йордан Ходжев, командир на трудовото подделение, което ще изгради завода, настъпиха дългоочакваните възлупащи и незабравими мигове. Към кръстосаните кърка и допата върху пролетната зеленина, оградена с бели линии и полюшващи се флажчета, се отправиха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, Димитър Петров, Ангел Костов — търговски директор на обединението, и др. Ръководителите на работата, които си спомняха с гордост и с гордост за пускане в експлоатация на завода.

Тържеството отмина. Но радостните гримаси и трудови емоции на огромната строителна площадка, простираща се на площ повече от 40 000 кв. м, ще ни възбавят до края на 1969 г., когато още едно промишлено съоръжение ще затупти в града — твърдина на българщината.

ЗА УСКОРЯВАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

От този ден в ръцете на трудещите се от нашата страна е един нов извънредно важен документ — Постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшно ускоряване на техническия прогрес в Народна република България, резултат на съвместното заседание на ЦК на БКП и МС. След Деветия партиен конгрес и след Януарското съвещание това постановление е внушителен жалон по пътя на нашето развитие напред и все напред. Важно значение за ускоряване на техническия прогрес у нас — се казва в постановлението — има провеждането от Партията и правителството последователна линия на сближаване нашата икономика с икономиката на СССР, участието на Народна република България в Съвета за икономическа взаимомош.

През последните години на техническия прогрес започна да се отделя все по-голямо внимание. Наред с развитието на най-перспективните отрасли на промишлеността — металургията, енергетиката, машиностроенето и химията, отпуснати бяха огромни средства за финансиране на научноизследователската и проектно-конструкторската дейност. Само през четвъртата петилетка средствата за научни и технически изследвания се увеличиха два и половина пъти. Открити бяха 75 нови научноизследователски и проектно-конструкторски институти и бази за техническо развитие. Само през 1966 година в производството са усвоени 860 нови вида изделия на съвременно равнище.

Значителни са постиженията в прилагането на науката и техниката в производството. Обаче изискванията за преминаване от екстензивно към интензивно развитие поставят като основен проблем пред целия наш народ по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес. Главните икономически предпоставки за ускоряване на техническия прогрес се създават с прилагането на новата система на стопанско ръководство и с изграждането на държавните стопански обединения.

Една от основните задачи на всички държавни и стопански органи е постоянно да се повишава културата и да се усъвършенстват на научната организация на труда, производството и управлението. Осъществяването на поврат от екстензивно към интензивно развитие на нашата икономика, изпълнението на задачите за ускоряване на техническия прогрес и бързото повишаване на обществената производителност на труда поставят с голяма острота въпроса за решително подобряване квалификацията на кадрите. Всичко това, а също така и нуждата от задълбочаване на научните изследвания, поставя отговорни задачи и изисквания и пред партийните органи и организации. Под тяхното ръководство трудещите се и в нашия окръг ще претворят в дело постановление за по-нататъшно ускоряване на техническия прогрес.

ВЪЗПОМЕНАТЕЛНО ТЪРЖЕСТВО КРАИ С. БАЛВАН

На днешния ден преди 23 години започна първото сражение на Габровско-Севлиево партизански отряд от славната Балванска битка. В продължение на два дни — на 28 и 29 март — прекарали тежката зима на 1943/1944 година, народните партизани биват открити и принудени да водят най-голямата битка. Многократно превъзхождащият ги противник с помощта на авиацията считаше, че вече няма изход за народните борци. Той обаче не можа да оцени, че хората, поели трудния път на борбата, го превъзхождат. И в момента, когато озверелите фашисти пируваха и заявяваха на всеослушание, че вече са се справили с отряда, народните партизани излязоха победители. Оттогава се появила в родните села, напаснаха удар след удар на фашистките главорези. Населението от този край завинаги започни подвига на героите от Балванската битка, иманата на загиналите станаха знаме на борбата за свобода и социализъм.

В неделя край величествен паметник на героите от Балванската битка дойдоха много трудещи се и ученици от Великотърновския и Габровския окръг. По инициатива на окръжните комитети на Партията във Велико Търново и Габрово тук се състоя възпоменателно тържество. Плъхмисно слово за подвига на участниците в Балванската битка произнесе членът на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и първи секретар на Градския комитет на БКП в Габрово другарят Христо Даков. С елюминутно млъчие присъстващите почетоха паметта на загиналите.

Участниците в тържеството приеха поздравителния телеграма до ЦК на БКП. Венци от свежи цветя окичиха паметника.

Мих. МАНОЛОВ
Сл.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

МНОГОХИЛЯДЕН ФИЗКУЛТУРЕН И ТУРИСТИЧЕСКИ ПРАЗНИК

Хиляди физкултурници и спортисти от Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковци, страстните любители на дивните красоти на свинската на Родина и доблестните досици от трите съседни града по внушителен начин ознаменуваха старта на оне по-пълнокръвния спортно-състезателен живот. В неделя историята сега Арбанаси — този уника-

лен паметник на българското архитектурно наследство — се превърна в хилядите на многохилядната армия от ентузиастични хора. Там бе организиран голям физкултурен и туристически празник, посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Гъстите колони на участниците в този средна-сбор потеглиха едновременно от трите града. Пътната към Арбанаси бяха просто задръстени от народ. Поляните край селото наподобиха огромна мравуна. Тук бяха дошли почти всички учаци се, с изключение на най-малките, представители на региона физкултурни колективи, на туристически дружества, на ДСО и много граждани.

Без да изстроветни знамена, Ду-

ховата музика на ВНР „В. Левски“ изпълнява бойни маршове. Лицата на хилядите грейт от радост. Гълъбата постепенно утихва. На трибуната, опасана с лозунг „За бодрост, за здраве — ежедневни на спорт и туризъм“, застава секретарят на ОС на БТС Димитър Шербетов, който от името на организационния комитет обявява за открит първия протетен масов физ-

културен и туристически празник. Думата бе дадена на председателя на ОС на БСФС Христо Нелев. В приветствието си другарят Нелев изтъкна, че големият празник, организиран в първия неделен ден на пролетта, е прекрасен завършек на спортно-туристическия зима и едновременно старт за още по-богата и съдържателна физкултурна, спортна и туристическа дейност за всяко едно от общините, селищата, селата, дружества, колективи, секции, предприятия, учреждение, училища. Деветите „Привет спортна пролет!“ и „Починайте ден — сред природата!“ трябва да станат жинно леда и движеща сила в състезанията от Трета републиканска спартакиада.

Предстоят масови походи по пътищата на славните четици и хайдути, по светите места, където преди 90 години преминаха руските богатири, за да дарят народа ни с лелената свобода, по пътеките, по които бродели верните народни синови — партизани. Физкултурните занимания, туристическите походи и палети да станат неразделна част от живота и ежедневието ни. Именно такива са част от задачите, които настоява поставя Окръжният комитет на БКП за развитието на физическата култура и спорта във Великотърновския окръг.

С овални многохилядните участници изпратиха телеграма до Общонародния комитет за българо-съветска „мужба, протечена от шампионата по художествена гимнастика в Плевна на спортната младост, учениците от училище „Д. Благоев“ във Велико Търново Красимира Панайотова

[Следва на 3 стр.]

Добри спътници на разяснителната работа

Колективът на пивоварния завод „Балкан“ във Велико Търново се нареди сред най-добрите. За големи трудови успехи той стана носител на преходно червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите.

Високата награда задължи ръководителите на завода и целия колектив. По профгруппи и бригади се обсъдиха задачите на новата производствена програма. Колективът обеща да изпълни плана по обем в дните пред големия празник — 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Партийната, комсомолската и профсъюзната организационна разгръщат широка разяснителна работа по профгруппи, в бригадите — по работните места. За изпълнението на обещанието са подчинени предаванията по вътрешно-заводската уредба и нагледната агитация.

Пред входа на административната сграда се бяха настранили група пивовари. Приближих се към тях и разбрах, че те с интерес разглеждат общественият.

Пивоварни работници, задачите през 1967 г. са: Да произведем бира общо 39 500 000 литра; малц — 6300 тона; бутилиране 40 милиона бутилки; суха бирена мая 25 000 кг. Да се произведе пара 59 280 тона.

Ето какво се иска от нас — сподели един от работниците. — Ще го дадем! И от уста на уста темата на разговора в предприятието бе обещаваща. Предмет на разискване бе и това, какво трябва да прави колективът през годината, за да реши големата задача, изразена нагледно в обещанието.

Оживено беше и пред специалното табло, където е окачен графикът. Икономистката от пивоварния отдел Дешка Тотеве бяха от групите майстори ежедневно сведения за изпълнение плановите и ги нанася в графика. И всеки, който минава от тук, не може да не се спре и, както се казва, „да си свери часовника“.

Да види на кое място е неговата бригада в съревнованието. Ано има изоставане, веднага да се преустрои работата, да се разгори съревнованието, за да се върви напред.

В избата, в бутилковото отделение са окачени нови лозунги. Постоянни лозунги има и във ферментацията. А в червеният кът на централно място е поставено знамето на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите. Под него е окачен лозунг, който приканва всички за постигане на по-голяма производителност на труда.

Разнообразната, конкретната, мобилизиращата нагледна агитация, красиво написаните и с дълбоко съдържание лозунги и плакати са добри спътници на разяснителната работа, която се води в завода. Тя има голям дял колективът да изпълни плана по фабрично-заводски цени за изтеклите два месеца 109.05 на сто и до 20 март да върви над графика.

Ив. МАРИНОВ

— Ще пият захароварите — се говореше между работниците от Държавния захарен завод в Горна Оряховица.

Всеки бързаше към кинозалона, където имаше вече малко празни столове. Самодейците от трите смени на Захарната фабрика бяха подготвили свои програми.

На сцената са самодейците от „зелена смяна“. Те изпълняват сполучливи интермедии. С добре подбрани песни се представят и вокалният състав.

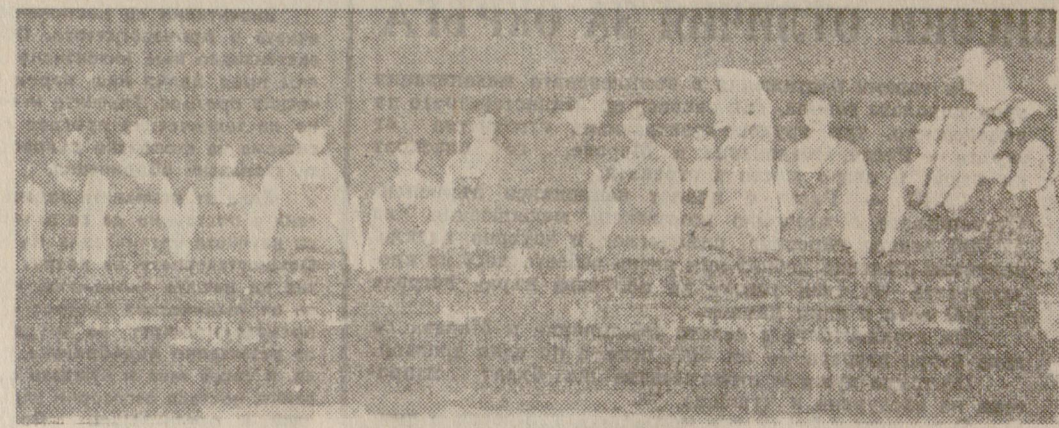
Много успешно представиха те „Седаянка“. От красивите песни на младежите и девойките сцената заприлича на разцъфнала градина (на снимката).

Добре се бе подготвила и „синята смяна“. Смесеният хор изпълни своя програма, която

се посрещна възторжено от слушателите. А когато малкият Н. Чернев изпълни няколко песни, бурята от аплодисменти дълго не стихна. Харесаха се и танците, които изпълни съставът от „синята смяна“.

Журито определи за първенци на фестивала „зелена смяна“. Най-добро груново класиране получиха вокалният състав и седаянката на „зелената смяна“, смесеният хор и рециталът на „синята смяна“, та новият състав на „червената смяна“ и индивидуалните изпълнители Н. Чернев, Г. Теодорова и Р. Славчева.

Ст. Градинарова

ПРОПАГАНДИСТИТЕ СА НА СВОЯ ПОСТ

Просветните форми на Отечества са станали вече необходимост за членове на нивните организации в много градове и села на окръга. Прави добро впечатление организацията на политико-просветната работа в село Стражица. Общинският комитет на Отечествен фронт следи и подпомага дейността на пропагандистите. С чувство на отговорност и любов към работата се отнасят и пропагандистите.

Всеки пропагандист работи по тематичен и календарен план. Другарката Радка Рахнева така е разработила своя план, че обхваща по няколко лекции от всяка тема.

Освен това за всяка лекция си прави план. Винаги по изнесените лекции се водят събеседвания, които преминават при голяма активност на собирите се четат подготвените художествена литература. Досега са прочетени книги „Сърце на длан“ и „Изкупен живот“.

Стремеж за търсене на нови форми, разнообразяване на тематиката има и у Анка Драганова. Разглежда отделни статии от списания, четат кази и книги. В кръжона е разглеждана статията „Некролог за себе си“, повестта „Малкото дете“ и други.

Похвална е дейността и на пропагандистите Мария

Рашкова, Стефка Койчева, Мария Г. Игорови, Цветана Димитрова, Виолета Атанасова и други.

Досега са проведени по 10 сбирки. В почти всички зрители са разглеждани решенията на Деветия конгрес на ВКП, както и първа и втора лекция на Макаренко по възпитанието на новия човек.

Като пропагандистите в село Стражица работят пропагандистите в много други общини и организации. Между най-добрите са Тодор Михайлов от Горна Оряховица, Тончева от Драганово, Тинтерова от Велико Търново и други.

Д. Кучаров

ПРЕДКОНГРЕСНО ОЖИВЛЕНИЕ

ЗАВОДСКИЯТ КОМИТЕТ при електротелферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица разработи редица мероприятия за организационно укрепване и за разнообразяване на идейно-просветната и културно-масовата работа.

Сформирана е вокална група, която изнесе първата си програма. Комсомолските кръжоци изучиха решенията на Деветия конгрес на ВКП. За хигиенизирането и озеленяването в района на завода бяха организирани три трудови дни.

В чест на XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината от Октомврийската социалистическа революция се предвиж

да голям туристически излет на първи и втори май, поход-екскурзия по стъпките на Горнооряховския партизански отряд. Предстои да се изнесе цикъл от беседи: „Буржоазна и социалистическа етика и естетика“, „Упадъчната западна джазова музика“, „Буржоазна идеология и религията — опий за младежта“ и други.

Периодически ще се изнася говорещи вестник, отразява новостите в машиностроителство и телефестроителство. По случай 23-годишнината от освобождението на България от фашизма и капитализма ще се състоят срещи със стари партийни дейци и активни участници в антифа-

шистката борба. Комсомолската организация ще вземе участие в градския рецитал „Синият на Октомври“. По заводската радиорубрика ще се изнасят системно поздравителни конспекти за проявилите се дружества, младежки групи и отделни комсомолци — първенци в производството, дисциплината, начетството на продукцията, нагледната агитация и културно-масовата дейност.

На проявилите се при изпълнението на стопанските, организационните и политическите задачи ще се дават наградни и екскурзии в чужбина.

Ат. Попов

17)

— И както изглежда... — обади се Розин, но малкна.

— Исках да кажеш, че ще останем без други открития. Аз съм не съм очаквал, че ще намерим скъпото тук някакво планинско оръжие. Но сега следва да се замислим, защо нашият колега е трябвало да преодолява тази под земята барикада.

— Аз поддържам първото си становище. Той просто се е спотайвал тук.

— Това скривалище може да подслони цяла рота от диверсанти.

— Ето че не се сбъдна предричането на селския мъдрец дяло Дичо. Стигнахме живи и здрави на дълното на Черната пещера.

— Да, но още не сме излезли на бял свят.

Капитан Пирински продължи да насочва треперещия догарий лъч, който подобно на огнена фуния скачаше по гравитационни стени на пещерата. А лейтенант Розин светеше ниско в краката си и обръщаше обилите камъни. Обхождаха надлъж и шир триъгълния салон.

Ала нищо друго от присъствие на жив човек не се намираше; само лепкав влажен мъх, зизгаобразни пукнатини, в които се виждаше капитанът, и дълги развълечени водорасли.

Изведнъж лейтенант Розин задържа светлинката в една точка и скоочи в краката на капитана.

— Бурба

— Значи в пещерата са съхранили бойни припаси и сандъци е разбит.

— Точно така. Припаси и оръжия. Усещаш ли? Лекният слон

Пирински се извърна рязко и се взира в ръцете му. Доближиха главите си пред червенкавата светлина и няколко минути млъчаха задъхани, като прехвърляха от ръце на ръце някаква треска или късче от дъска.

— Пещерата започва да ни разкрива тайните си — извика тържествено капитанът.

— Проста дъсчица или треска.

— Не. Обработено дърво, обгорено на единия край. Това е част от някакъв ниниал, който ми прилича на френско ес.

Изминаха няколко минути в напрегнато млъчане сред оглушителния шум на падащата вода. Бяха изгасили светлините, изправени един срещу друг.

— Какво ще означава това френско S — пошушука Розин.

— Какво ли? — обади се умислен капитанът. — Най-близкото и най-приемливо в едно военно поделение. Ако не греша, тази дъсчица е част от патронен сандък. Да, патронен сандък от тези, които съдържат по хиляда и осемдесет патрона.

— Значи в пещерата са съхранили бойни припаси и сандъци е разбит.

— Точно така. Припаси и оръжия. Усещаш ли? Лекният слон

смазка, която изцапва пръстите ни, подсказва за грижливо съхранение на оръжие, защото металът загива в тази влага.

— А... Червеният кибрит е съхранявал тук припаси и оръжие.

— Червеният кибрит и никой друг.

— Тогава да продължим — оните на Розин блестяха в тъмнината, — може би ще открием нещо друго.

— Ще претърсим всеки камък, но тази лисича, която се е напъкала преди нас, грижливо е замаскирала всички следи.

Двамата разнасяващи започнаха с бавна упоритост да обръщат всеки камък, който се подаваше на ръцете им, да надигнат във всеки ъгъл и всяка пукнатина.

Изминаха двадесетина минути в пъшкане и ровене, но освен пречупената дъсчица, никаква друга следа.

— Нищо друго, освен камък и вода — подхвърли мрачно капитанът. — Но и това е достатъчно. Сега трябва да помислим за измъкване.

Червенкавата светлинка вече гаснеше. Още няколко минути и фенерчетата щяха да светят като догарийски въглени. Трябваше

да се мисли за излизане от пещерата, нещо, което бе еднакво опасно с влизането. А тъмнината тук сякаш се събъдваше, черната вода скачаше в елипсовидни вир и десетки струи кълеха в страсти, подземни резонанси.

Бяха изгасили светлините. Трябваше да се измъкнат към отвора само с опипване и да осветяват най-опасните места. Уловиха ръцете си и тръгнаха пипнешком, но в този миг кръвата на капитана се вледени, а лейтенантът изпусна слаб стон, стисна ръката, която го водеше, и се подпря в мократа стена.

Само на десетина крачки пред самите им очи се появи безизненадно, неподвижен силует на човек, призрак, или по-скоро това се открояваше като мраморен стълб в тъмнина. Халюцинации или кошмарна измама на изморените от тъмнината очи. Двамата разнасяващи бяха като хипнотизирани от внезапното появяване на белия силует, гледаха, настръбнали, в ъгъла на каменния склон и не можеха да разменят дума. Капитанът бе измъкнал и вече стискаше дръжката на заредения си пистолет, но не правеше нищо едно движение. Лейтенантът бе докопал отново и стискаше до болка лявата му ръка.

Изведнъж капитанът шракна ключа на фенерчето, бликна червената светлинка и белият човек избяга. Той загаси светлинката и след миг сибуцетът изпъкна, уисна върху тъмната скала, неподвижен и ням. Ето, започнаха чулсат в ъгъла на пещерата. Белият силует сякаш изменяше цвета си, бавно почервявяваше, оттигна до розово и най-сетне се превърна в жълтеникав, огнен стълб.

— Успокой се, Розин — извика бодро капитанът.

— Другарю капитан — дочу

се дрезгавият глас на лейтенанта. — В плен съм на подземните сили. Ха, ха... Падай на колене и да започваме молитви — и Пирински се засмя; гласът му прокълб злобещо сред масивните скали.

Лейтенантът се бе посъживил, но още не разбираше това, което се появи на пътя им.

— Другарю капитан — повтори той и мокрите му дрехи изшумоляха.

— Тук съм, тук... Не се плаши момче. Ето какво значи излизане на очите. Това е светлина от луната и нищо друго. Да, светлина от небето, която се промъква през някакъв отвор горе на скалата. Луната просто е била скрита при влизането ни и сега е изплавала зад някакъв облак.

— А... Ще полудее човек, ако е сам.

— Подулява като нищо, ако няма силен ангел. Ето защо хората са загивали в Черната пещера. Но дявол да го вземе, аз не виждам скелетите на тези, които са влезли и не са излезли от пещерата.

— Изглежда страхът ги е спирал. Страхът при втория отвор.

— Така предполагам и аз. Венчки поверия са се родили от страха.

Капитанът приближи към ъгъла, където изникна белият силует, и наистина, през един продълговат прорез тук нахлуваше сноп от бела лунна светлина; виждаше се и бистрият подкупър на Луната, обграден от черни облаци. Камъните наоколо бяха сини и почти сухи. Ала нещо друго привляко вниманието на капитана. Над елчи пошеши бой от скалият под, в някаква черна ниша, се

В СВЕТЛА ДИРА В КУЛТУРНИЯ НИ ЖИВОТ

Непосредствено след Освобождението в България излизат голям брой вестници и списания по обществено-политически, икономически и културни въпроси. Като центрове на периодическия печат се очертават градовете Пловдив, София, Русе, Стара Загора, Варна. Със своите традиции в политическия и културния живот Велико Търново не остана настрана. Тук са издавани вестници и списания, някои от които свързани с дейността на Димитър Благоев и Никола Габровски. Изданията са различни по своя характер и идеи, защото се явяват изразители на различни съсловия и партии.

Едно от прогресивните издания във Велико Търново е и списание „Труд“. То е излизало един път месечно, в обемисти книжки от по 110—120 страници. Първият брой е отпечатан през февруари 1887 година. Списанието просъществувало до декември 1892 г., с известни прекъсвания. Отначало е печатано в скоропечатницата на П. Панайотов, а после в тал на Х. Фъртунов. Главен редактор на него е бил Цани Гинчев, а неговия сътрудник — Георги Джаджиев, Атанас Тодоров, Илия Джаджиев и Георги Цанев (син на Цани Гинчев).

Още мотото — „Знанието е сила, а трудът — богатство“ — разкрива неговите цели и задачи. Списанието се обявява за „литературно-научно“. В страниците му намират място материали, еднакви ли не от всички области на новото знание. Списание „Труд“ съдържа статии, информации, статистика, политическа икономия, педагогика, история, археология, естествени науки, открития, книжовна летопис, изследвания по български език и най-вече разнообразна художествена литература. Това показва широк обхват от идеи и теми и говори за енциклопедическия му характер.

Идейно-естетическата линия на списанието клони към просветителство. „Труд“ е за развитието на българската икономика, за примера на западноевропейската. Земята трябва да се обработва с машини, да се прилага науката в живота, да се развива българската промишленост.

В научния отдел „Труд“ помества различни материали — беседата на К. Тимирязев „Растението като извор на силата“, полемичната статия „Решаването на социалния въпрос чрез непрекъснати данци“. Към научния отдел принадлежат интересните рубрики „Мъчници на науката“, „Кратка история на химията“, статии за градинарството и тюрна. С много разнообразни материали и интересни факти се разказва за видни учени — Азиза, Глаубер, Бойл Нютон и др., дават се съвети и т. н.

Най-обширен е литературният отдел. Линията, която поддържа списанието в областта на изкуството, е прогресивна, демократична и най-вече реалистична. А това е един добър атестат за неговата редакция и сътрудници. В „Труд“ се печатат стихотворения и басни с прогресивни тенденции. По страниците му, с надежда за бъдеще краснота, се явяват някои от ранните творби на

Георги Кирков („Человеку“ и др.) В него намира и своята първа извада д-р Кръстю Кръстев, известен по-късно като професор в Университета и редактор на символистичното списание „Мисъл“. В етода си за Иван Вазов той дава висока оценка на неговото творчество, макар че по-късно ще се откаже от него. В „Труд“ излизат на бял свят много от повестите на Цани Гинчев: „Женитба“, „Зиналата стана“, „Ганчо Косерката“ и др.

Впрочем това са и произведенията, с които Цани Гинчев продължава да живее в българската литература. И то не толкова с художествената им стойност, отколкото с богатия фолклорен и етнографски материал. Нужно е да отбележим и положителното отношение на списанието към народното творчество. „Труд“ печата песни, приказки, предания, обичаи, баяния. То отправя апел към любителите за народни творения и най-вече към учители — да събират „този различен бисер“. Интересно е и това, че по неговите страници намират място статии и отзиви за българския език. Брани се говоримият народен език. Има доста широки изследвания върху фонетиката и граматиката на езика. Освен това се публикуват материали за народното творчество от Йордан Полгеоргиев, Петър Оджакос, Моско Москов, оригинални материали, отделни статии и студии върху историята на българския народ. На читателя се предлагат материали за Петър Панчев, Неофит Бозвели, Петко Славейков.

Една от големите заслуги за списанието е популяризиране про изведението на българските писатели-възраждатели. В това отношение „Труд“ има заслугата за запознаването на широката читателска публика с творчеството на Любен Каравелов.

Интересно явление за списанието е отпечатването на пътнически. Макар че това е още рядко за времето, все пак редакцията съумява да доставя материали. Интересни са и информацията с донякъде забавно съдържание и пътнически бележки на В. Балтаджиев и Хр. Константинов.

Наред с произведенията на българските автори, „Труд“ печата и творби на чужди автори в превод. Например: „Дневникът на измишлия човек“ от Тургенев, „Наполеон Бонапарт“ от Иполит Тен, „Едно графско дете“ от Т. Кюстер, „В лудницата“ от Е. Ксони.

Списание „Труд“ е едно енциклопедическо издание с реалистично виждане, търсещо прогресивни за времето явления, с въроно чувство към културното наследство и постоянен подтик към наука, знание и труд. Макар да е престанало да съществува отдавна, недостатъчно известно на съвременния гражданин, то е изиграло своята скромна роля и оставило светли дри в културния живот не само на нашия край, но и на страната.

Георги ГАВАЗОВ

се виждаха две зацапани букви от туш, очевидно инициалите на притежателя на дрехата.

— Петната са капки кръв — каза Розин.

— Кръв. Но трупът е изчезнал — отвърна замислен Пирински.

— И не съвпадат с пробожданията на куршумите.

— Не. Само в предната част на дрехата.

— Което значи, че няма нищо общо с куршумите.

— Естествено. И там е местоприлята.

— Но кой... кой би се напъкнал в тази дреха? — извика недовържано Розин.

— Самият призрак — отвърна мрачно капитанът.

— Няма вече съмнение. Този халат принадлежи на медицинско лице.

— Лекар или санитар? — запита капитанът.

— Има ли някакво значение? Може би лекар.

— Има значение всичко. Но този халат не е достатъчно чист, за да бъде носен от лекар. Петната са от йод, кръв, риванол, медикаменти, с които си служат предимно санитарите.

— Тогава трябва да обърнем погледите си към военната лечебница.

— Но кой от санитарите? — избухна внезапно Пирински. — И защо? Къде е логиката във всичко това, дявол да го вземе. Кой би се напъкнал в този халат? Кой би излязъл под огъня на часовете?

— Стенга млъчание.

— Розин.

— Слушам ви.

— Аз съм направо луд.

(Следва)

ПРЕД СЕИТБАТА НА ЦАРЕВИЦАТА

През тази година в окръга ще се отгледа 230 000 дка царевича, от които 180 000 на поливни площи. Използувайки натрупания положителен опит, трябва да затвърдим и наднинем постигнатите успехи. Необходимо е на първо място да се обърне внимание на добрата подготовка на почвата и внасянето на торове. За царевича на поливни условия ще бъдат осигурени по 50 кг амониева селитра и по 50 кг суперфосфат на декар, а за сухи условия — по 25 кг азотен и 35 кг фосфорен торове. Тези количества са достатъчни за получаването на заплануваните добиви. Необходимо е обаче да се тор не с еднакво количество за всеки декар, а съобразно почвения тип.

Особено внимателно трябва да се прилага торенето при сухи условия. Карбонатните черноземи, които имат най-силно разпространение в Свищовския район, са с по-слаба водозадържаща сила и висока филтрация. Най-ефективно торенето ще се извършва, ако се внасят преди първото култивиране. Това се отнася особено за су-

перфосфата.

Ако торът се внесе след първото култивиране, чрез разпръскване на повърхността на почвата, ефект от него няма. В такива случаи най-доброе е торенето да се извършва с култиватори-торохранители. Съотношението между азотните и фосфорните торове трябва да е 1:1,5:1 в полза на азота. При този почвен тип при сухи условия не е необходимо да се тор с по-високи количества, понеже не се оползотворяват напълно.

При излужения чернозем, който е главно в землищата на Павликени, Горна и Долна Липница, Червена, Иванча и други, съотношението на торовете трябва да е 1,5:2:1 в полза на азота. Те имат по-голяма водозадържаща сила. И тук начинът на торене трябва да е същият. При липса на торове до сеитбата може да се извърши едно ранно подхранване във фазата на 3—5 лист.

При сивите горски почви, които са по-бедни на азот, той трябва да се увеличи още, в сравнение с другите почвени типове. Тези поч-

ви имат висок процент на използване продуктивната влага. Поради това, по изключение може да се извърши едно подхранване с азотни торове, внасени на дълбочина 10—12 см.

При поливни условия по-голямата част — две трети от азотните торове, трябва да се внесат преди сеитбата. С останалата част най-добре е да се направи едно подхранване във фазата на 3—5 лист. При добра техника и правилно напояване ефективно е второ подхранване — около изметляването на царевичата.

При поливни и сухи условия високоэффективно е при сеитбата торене на царевичата със суперфосфат. Това торене, наречено стартово, дава възможност на царевичата още отначало да развият успешно кореновата система и да стигне до по-долните почвени слоеве, където има повече влага и тор.

КАЧЕСТВЕНА ПОДГОТОВКА НА ПОЧВАТА И ТОРЕНЕ СПОРЕД ПОЧВЕНИЯ ТИП • СЕИТБАТА САМО С ВИСОКОДОБИВНИ СОРТОВЕ • НАЙ-ЕФЕКТИВНА БОРБА С ПЛЕВЕЛИТЕ • ПОЛИВАНИЕТО — ОСНОВНО АГРОТЕХНИЧЕСКО МЕРОПРИЯТИЕ

Поради влажната есен и пролет плевелите имаха благоприятни условия за развитие. Те са причина за най-силно намаляване на добивите. Изведените опити показват, че това намаляване през някои години може да достигне до 80 на сто или почти да компрометираща реколтата. Опитът на кооперативните стопанства в Обединение, Ресен, Масларево и

Напоиването е най-сигурно то агротехническо мероприятие, чрез което се получават постоянно високи добиви. Но за него трябва да се мисли отсегата. Все още много кооперативни стопанства не извършват текущо подравняване. Откритите разори и неизравнени гребени правят невъзможни поливките. От такива площи добивите са равни или по-ниски от тия при сухи условия. Там, където е невъзможно да се извърши текущо подравняване, премахането на разорите и гребените трябва да се направи от-

делно, защото те не позволяват да се гарнира редовно посев.

По-голямата част от площи те ще се засеят с познатите хибриди „Охайо С-92“, „Канзас 1859“ и „Вискозния 641 АА“. Въпреки познатите изисквания на тези сортове все още се допускат грешки при тяхното райониране. Особено трябва да се внимава с хибрида „Канзас 1859“. Миналата година, която беше изключително благоприятна, с валелия, той даде рекордни добиви. В съ-

ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Ректоратът на ВПИ „БРАТЯ КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ — гр. Велико Търново обявява, че има вакантни места за:

1. За завеждащ учебна служба.
2. За техник — със средно специално образование (електротехник).

Кандидатите трябва да имат завършено висше образование.

Желателно е да подадат молба с автобиография и диплома за завършено образование в Ректората най-късно до 1 април 1967 г. и да са жители на Велико Търново.

Заявлението съгласно шаб.

ОТ РЕКТОРАТА

ДжЗ „Мизия“ — Горна Оряховица

търси

АВТОМОНИОРИ VII разред.

Справка „Личен състав“.

ТАБСО — АЕРОГАРА Г. ОРЯХОВИЦА

СЪОБШАВА,

че от 1 април т. г. самолетът за София започва да лети ежедневно без пелета.

Същият ще излита от летнище Горна Оряховица в 13.30 часа и ще каца на летнище София в 14.15 часа.

Линията ще се обслужва от самолети ИЛ-14.

Граждани, ползвайте самолетите на ТАБСО! 2-2

МЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ — гара Дебелец, Великотърновско

ТЪРСИ:

1. Стругари;
2. Шлосери;
3. Електромонтьори;
4. Формовчици;
5. Средни техници;
6. Снабдителни;
7. Общи работници;
8. Ученици — шлосери и стругари.

Справка „Личен състав“.

ДЪРЖАВНА С РОИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

открива

курс по подготовка на строителни кадри — кофражисти, зидари и мазачи. Срокът за обучение е месец и половина. Приемат се младежи, отбили военната си служба.

Курсистите получават безплатна храна и квартира. На същите се осигурява издръжка както следва:

- а) за неженени — 25 лв. месечно;
- б) за женени без деца — 40 лв. месечно;
- в) за женени с деца — 50 лв. месечно плюс семейни добавки.

Завършилите курса подписват договор за работа в строителството — 3 години.

Курсът започва на 17. IV 1967 година.

Заявления за курса се приемат до 10 IV 1967 година.

От ДСО — Велико Търново

СВОРБА Спорти. Спорт. Спорти

Многохиляден Физкултурен и туристически празник

(Продължение от 1 стр.)

Една бодра туристическа песен. Пет туристите от великотърновския туристически хор. Редат се песни за Ирин-Пирин планина, за величествената Рила, за родната природа, за хубавата земя българска. Много емоции събудих прекрасната гимнастическа продукция на членовете на Спортната школа във Велико Търново (пионери и пионерки).

Ползват се впериха към вярното небе. От самолета скоки съчинява. Скоро пътят чалър на парашута набави земята. Успешно приземяване. Това бе близо шестстотинят парашутен скок на шосера от ДЗЗ в Горна Оряховица — Енчо Евелетров.

С масови физкултурни игри и веселия големият физкултурен и туристически празник продължи до следобед.

Николай ЛАЗАРОВ
См.: Николай КАЧАКОВ

Скок на пионерката Целка Янкова

Техническите и военноприложните спортове — школа за подготовка на защитници на Родината

Близко три години изминаха от Четвъртия конгрес на ДОСО, в който решенията подготовката на досовските спортисти — кацени, знаещи, технически образовани бойци — верни защитници на Родината, бе поставена като важна, постоянна задача. На работната окръжна организация на ДОСО по изпълнение на тази конгресна повеля, в съответствие на решенията на състояния се през изминалите VIII пленум на ЦК на ДОСО, бе посветен и разширяният пленум на Окръжния комитет на ДОСО, на който присъствуваха и редина изтъкнати спортисти. В работата на пленума участваха ДОСО, Марко МИНЕВ, зав. отдел „Военен“ при Окръжния комитет ДОСО, БКП и други обществени и административни ръководители. До на БКП и други обществени и административни ръководители. До на БКП и други обществени и административни ръководители.

НАЧАЛО на прелом — така най-кратко може да се определи равновесията от спортивно-състезателната дейност на ДОСО в окръга през последните две-три години. За първи път в досовската спортна летопис на окръга бяха вписани имената на седем майстори на спорта и 3 кандидата-майстори. Това е наистина купчен успех, ярко доказателство за толевите възможности на десетките клубове и организации на ДОСО в окръга. За тях говорят и излъчените общо 2545 разредници, от които 142 първи и 643 втори разреда.

В окръга, в редиците на ДОСО, се спортува по 16, претимно технически дисциплини, като радиолуистелство, мотоциклетизъм, парашутизм, водомоторство и подводен спорт, стрелба, авио- и морски моделизм и др. Сформирани са 264 състезателни команди с повече от 1500 участници. За три години, в периода след IV кон-

дисциплини. Но, както бе подчертано в доклада, а и в много от изказванията, те са все още далеч от нивото на най-добрите в страната. Съществуваше убеждение, че едва ли не спортно-състезателната работа е монопол само на БСФС, че в редиците на ДОСО трябва да се води само учебно-масова дейност по техническите и отбранителни дисциплини.

Сега подценяването се преодолява и във всички звена на ДОСО — от Централния комитет до първичните организации и клубовете — спортното майсторство заема своето място като основен, проблем възрос. Действително, макар и в твърде кратък срок, досовците от окръга могат да се похвалят с повече майстори на спорта от тия в системата на БСФС, но фактът, че от близо 50 000 участници в различните състезания само около 2600 са покрили спортен разред, говори, че трябва да се воюва за рязко подобряване качеството на учебно-тренировъчния процес за поставяне подготовката на спортистите на научни основи. Тревожи например обстоятелството, че след 20-годишна работа със стрелковите команди, досега окръгът не е излъчил нито един майстор на спорта. А защо няма високи спортни постижения и в една от най-материални дисциплини — мотоциклетизма?

Чести са оправданията „обективни“ трудности. Но няма е нормално, че водните и подводни спортове се развиват по-добре в Полски Тръмбеш, където се работи изцяло на самостейни начала, отколкото например в Свищов, където има шатен морски клуб, традиции на плуванния спорт по Дунав и пр?

Предприемат се редина неотложни мероприятия — курсове за подготовка на теньорите, за квалификация на шатните работници в ДОСО, за решително подобряване на материалната база. Състезания по гравале и села ще се организират и със собствени мотоциклети и мотори. Подготвя се стройна перспективна програма за високо спортно майсторство в окръга до 1970 година, който връх ще бъдат новите 6 майстори. 9 кандидата-майстори и не по-малко от 120 първоразредници (стрелба, морски и въздушни дисциплини, радиолуистелство, моделизм).

В същия срок Велико Търново трябва да разполага с 1 мотоциклета, 1 стрелбище и 1 авиомоделна площадка както и модерна водна база в Горна Оряховица, ще се построи стрелбище, както и база за развитие на авио- и ракетомоделиния спорт. Нови съоръжения на спортна работа ще бъдат

Ал. ТОШЕВ

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„ЕТЪР“ МАТИРА „БЕНКОВСКИ“

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — Най-сетне победи! И то категорично, напълно заслужена, която съответствуваша на показаната на зеления правоъгълник игра. Великотърновските футболисти от „Етър“ зарадваха хилядите си привърженици. Те изиграха по всички показатели единствено победата на „Бенковски“ от Видин, като я постигнаха с класическото 3:0. С отликания си мач в неделя те възвръщаха вярата, че са способни на доста повече от това, което сме наблюдавали и е пра-во могат да претендират за призово място в групата.

С радост трябва да отбележим, че този път „Етър“ навлезе в двубоя напълно мобилизиран. Към хубавото веднага следва да отнесем и крачката напред към осъществяването на отбора с млади, силни и по-малко опитни, но положителен ефект. Този път футболистите действуваша като хармонично, хомогенно цяло, с подчертано чувство за бързо прегрупиране. Похвална работоспособност проявиха почти всички състезатели. Те играха опростено, при това рационално. Нападнаха яростно, стреляха от всяко положение, отпразниха множество удари във вратата на вилници. Хубавото бе, че само на моменти се чувствуваше известна несъгласуваност, баналност, изпусната синхронизация и — пак някой и друг пропуск в решаваните моменти. С нищо обаче не можахме да си обясним смяната на един от най-работоспособните в отбора — Ласкаров (6), който се откри с творческа, зряла игра?

Футболистите от „Бенковски“ започнаха мача с респектираща акция: трето място в групата, победи над „Академик“ в Свищов и „Септември“ във Видин, големо съотношение 2:3. Във действителност те не показаха абсолютно нищо изключително. Точно обратното — сериозни пукнатини се

чувствуваша във всички техни линии. През цялото търво ползуваме изпадателите ни не можахме да отпразним нито един удар във вратата на Ванчев. В разрез с вилата, бледа игра на отбора бяха двете крила Георгиев (7) и Тодоров (11), които се проявиха слабо. Единствено за изключение — Естевено за неудачното представяне на „Бенковски“ голяма „вина“ имат етърци, които просто обезоружиха противника си.

Ето в хронологичен ред по-характерното от развоя на играта: в 7 мин. Стоянов (3, Е) стана съвърст на първия гол. Той преодоля няколко от гостите и изведе Йорданов (7) в удобна позиция. Без да се бави, Йорданов с дясен, изненадващ удар заби топката в мрежата. Минута след това Т. Маринов (9, Е) проигра отлична възможност за покаване. В 14 мин пък той изпълни чудесен свободен удар. Тодор Марков (11, Е) пое топката на няколко разскача от вратата. Но резултатът остана непроменен. Пет минути по-късно при ползотворно обкръжение, капитанът на великотърновци Т. Маринов се реваншира — отблъзна той увеличил на 2:0. Последва хубав пас на Харалампиев (10, Е) и нов пропуск на Т. Маринов.

В 57 мин. Станков (8, Б) се добри до вратата на „Етър“, но К. Попов (4, Е) се намеси енергично и предотврати явен гол. Последва пропуск на Т. Марков: той захваса с десети от секундата и не успя да донесе изпуснатата от вратаря топка. В следващите минути Йорданов (7, Е) изстреля бомбен удар, отбих от вилниския вратар в корнер. При акция на „Етър“ в 73 мин Т. Марков завърши победата на отбора си на 3:0. Две минути след това публиката аплодира Ванчев, който парира опасен шут на Агани (10, Б). Bravo, бойци!

Н. КОТЕВ

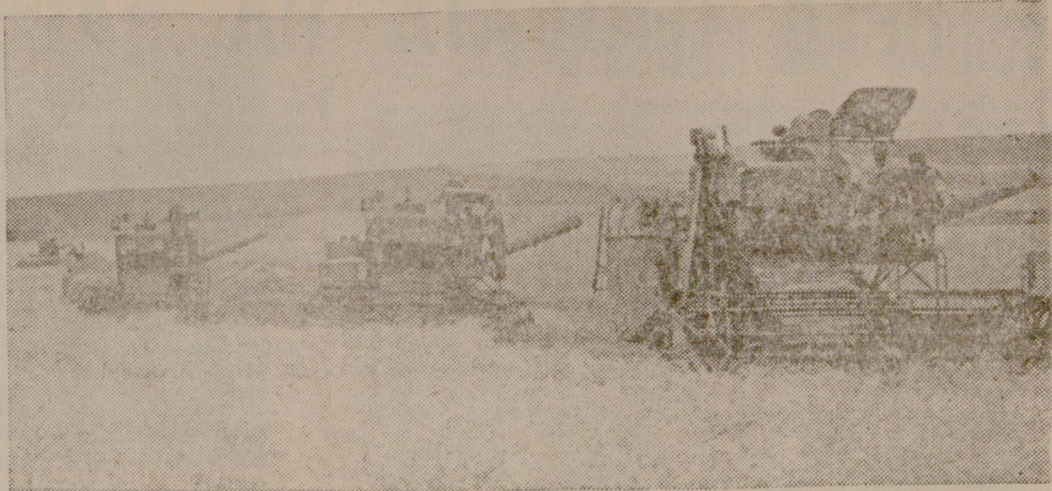
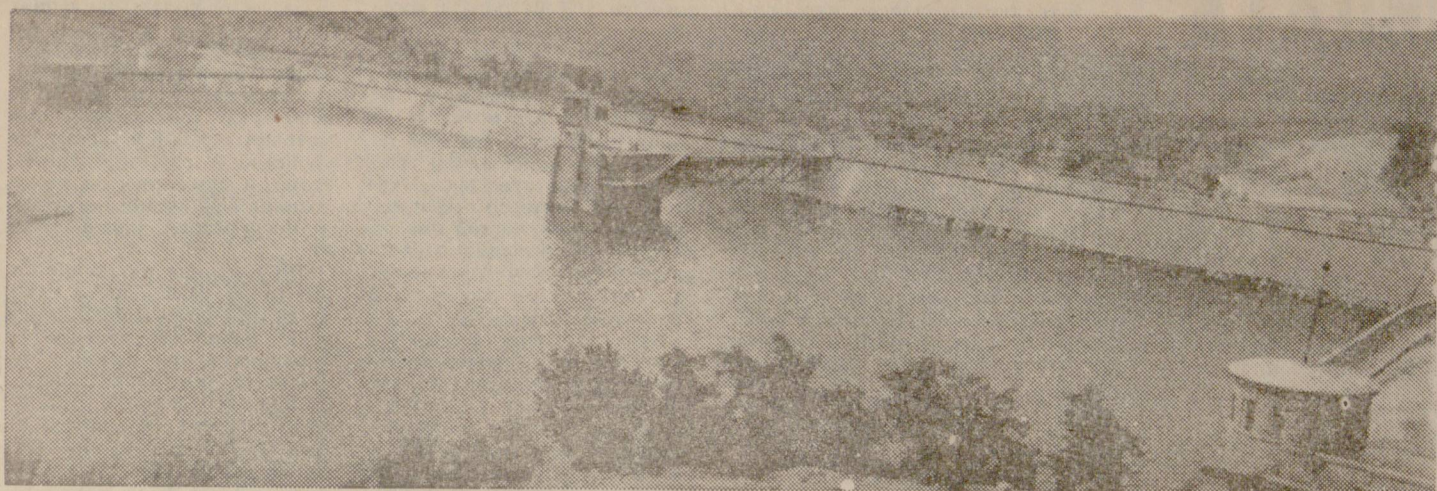
ХУБАВОТО Е ВСЕ ОЩЕ НЕЗНАЧИТЕЛНО

СВИЩОВ. — След трите си поредни загуби „Академик“ победи с 1:0 един от аутсайдерите в групата — „Чавдар“ от Бяла Слатина. Очакванията, че ступените ще се равнишият с подоборна качествена игра, не се сбъднаха напълно. Само на отделни моменти те напомняха за хубавите си мачове от есенния сезон.

Гостите започнаха открито, маневренно и вълнуващо. Играта постепенно се уравнивова. Започнаха чести слизания към вратата на чавдарци. В 12 мин. Илчев (8, Ак) се промъкна през защитата на гостите и отблъзна единствения гол на мача. В 36 мин. Дяков (9, Ак), след отлично сервиране от Мигилски (7), с бомбен удар насмалко не покани.

През втората част на мача играта се пренесе изцяло в полето на „Чавдар“. Визането на Саботинов (12, Ак) нанесе известна острота. Той подаде хубав пас на Дяков, останал сам пред вратата на гостите. Последва технично прохвърляне на вратаря и — аут. Две минути преди края Илчев преодоля защитата и от 4—5 метра уцели в вратаря.

В. Петков

Моя древна и млада, Земя!
Мой обновен, Роден край! В
третото десетилетие крачна
Свободата ни, а триж и пове-
че се промени ти. Освободи-
ният труд на човека те преоб-
рази. Девети септември 1944
година е сияние на хоризонта
ни, което озари настояще и
бъднина. Изомрудени язовири
оглеждат небето ти, бистро-
струйни канали кръстосват по-
лята ти. Цъфтят градини, мла-
деят селата ни, младеят градо-
вете ни, родината младее! ...
Вълшебство ли е това? Не!
Истина, която дойде с песен-
та на машините, дойде на кри-
лата на мечтите ни. Промени

домовете ни и доведе в тях
слънцето и радостта.

Някога дедите ни търсеха
заровено имане. Не го наме-
риха, Останаха легенди и пре-
дания. Сега имането излиза
само от добрата земя — кла-
денци нефт бликаха, заводи
израснаха и там дето ветрове-
те виеха вихрушки, дето рала
и каруци пълзяха.

Моя древна и млада, Земя!
Мой обновен, Роден край! Бла-
гослазен да е денят, в който
те целува Свободата, за да
разцъфтиш, за да посрещнеш
най-хубавата пролет на плане-
тата ни — комунизма.

Обновена ЗЕМЯ

Страница-плакат за голя-
мото обновление. Горѐ —
изглед от язовир „Ал. Стам-
болийски“, групова жътва
на комбайни, „Рогът на изобил-
ието“, гроздоберачка, „И
самолетите служат на плодо-
родието“, орденосници от
Масларево. Долу — най-но-
вата детска градина в се-
ло Стражица, магазин на
Потребителната кооперация
в Камен, доилна зала тип
„Рибена кост“ в Крушево,
„селски дом“.

119 орденосници има са-
мо ТКЗС „Иван Люцканов“
в с. Масларево, от които
„Червено знаме на труда“
— 8.

На снимката: част от ор-
деносниците на стопанство-
то — Александър Златев,
Виктор Далайлов, Марин
Петров, Милет Иванов, Ян-
ко Минчев, Илия Кръстев,
Сави Спирidonov, Димитър
Христов.

„Живеят в меч-
безброй красиви нишки
от образа на моята страна.
И се опитвам да ги съчета.
Опитвам се така да ги влета,
че в думите ми
да прелее тая
красива и свещена простота:
зеленото
на нейните тревички,
червеното
на нейните звезди.
И бялото.
И синьото.
И всички
цветя на следдъждовните дъги.
Цветя на младостта ми!
И пътувам.
И става всеки мой куплет
портрет
на моята България.
Рисувам.
Не знам дали съм се родил

Но в мен горят
безброй красиви нишки
И знам,
че просто трябва цял живот
да съм една от чейните
вълдишки,
една от тежките ѝ капки пот!“

